

Ez hitz egiten saiatzen gara, baina keinuen antzerkia oso zaila da. Normalean ez dugu aurkitzen egingo duten aktore nahikorik. Hizkuntzari dagokionez, antze-lanetan bertako hizkuntza ere erabiltzen dugu, ahal dugun neurrian».

Aurtengo neguan eguraldi txarrak aterpea bilatu beharra ekarri du. Auzoan entseatzeko tokia eskaini diete: San Pedroko antzokia eta Kontadores. «Udako ikuskizuna kubiartan entseatzen dugu normalean, baina eguraldi txarra zela eta ezinezkoa zen. Egoerara moldatuz ari gara beti. Denborarekin errutinak sortzen dituzu, baina hasieran zerotik sortu behar duzu», nabarmendu du. Horixe da konpainiako kide-entzat zailena.

ELKARLANA

Aktorearen esanetan proiektu honek daukan berezitasuna da kanpotik datozen artisten eta bertakoen arteko elkarlana sustatzen dela. «Horrek kolore handia ematen dio emaitzari. Kaosa handiagoa da agian. Izan ere, lanerako, batetik antzerki lengo-
aia eta bestetik komunikaziorako hizkuntza komuna aurkitu behar da».

Insak berak erabakitzen du zein lan taularatu. «Neguan lan garaikideak egiten ditugu, antzerkiaren alorrean gehiago ikertzen dugu. Baina udan publiko guztiari eskainitako eskaintza dugu. Edozeinek goza dezala antzerkiak; ez du zertan ulertu gure antzokira etortzeko. Artearen komedia ere horixe zen, herriko azoka zegoen plazan eskaintzen zuten antzezlanak. Proposamen desberdina da gurea, aire libreko antzerkia bezalakoa da», dio.

Iaz "Le Bourgeois gentilhomme" aukeratu zuen, Mikhail Bulgakov errusiarraren bertsoa. Oso emanaldi gutxi egin zituzten, ezin izan baitzuten nabigatu baimen kontuengatik. «Lege berri bat onartu zuten eta haren arabera ezin genuen nabigatu. Orain jakin dugu on-
tziari ez diola eragiten legeak eta, ondorioz, nabiga genezake-
ela». Burokrazia, horixe egiten zaie gogorra. Udalekin baino,

Dirks: «Orain arte Europan ibili gara. 2016an Australiara abiatuko gara bizpahiru urte iraungo dituen bidaian»

Insa: «Itsasoan hainbeste ekaitz igarotzen dituzu lurreratzean dena erraza iruditzen zaizula. Horrek indar handia ematen dit»

portu agintariekin izaten dira harremanak malkartsuenak. Halaxe dio Dirksek: «Lehorrean jasan ditut ekaitzik handienak, itsasoan baino latzagoak».

Neguan atera dute arantza. Larunbatero egiten dituzte saioak ontzian. Baina orain Marseillan daude. Bi asterako joan dira antzerki soziala lantzerako. «Oso polita da; izan ere baztertuenak bizi diren auzoa da. Bertako bizilagunekin antzerki tailerra prestatu dugu». Aurrera begira, Pasaia emakumeen memoria

historikoa ardatz hartuta ari da beste lan bat prestatzen. «Herrian emakumeek egin dituzten bilkura guztietara joan naiz eta oharra hartu ditut. Pasaia emakumeek eurek parte hartzea da asmoa», aurreratu digu.

Apirilaren 5ean Esther Carizo eta Blanca Inesen "Clown-Cierto Poético" ikuskizunarekin ekingo diete berriz emanaldiei. Azart Zoroen Itsasontziaren kultur programazioa <http://www.azart.org/webpages/> helbidean aurki daiteke.

Banderak eta gorbatak

Joseba
Otondo

Banderak trapu bat izateaz harago sinboloak direla onartzen

badugu, modu berean,

ttattarrak edo gorbatak ere sinbolo bat direla onartu beharko dugu. Ez dut denboran gorbata-
ri egozten ahal zaizkionak zer izan diren aztertuko, horiek nola aldatu diren... Gaur den egunean erran nahi duenaz jakitun, Gipuzkoako Diputazioko ahal-
dun nagusia horrekin ikusteak eragin di-
dan harridura bertzerik ez dut hizpi-
de. Hasteko, bistakoa dena, gorbata-
ren sinboloaz ari naiz, ez pertsonaz, bere izaeraz, jardunaz edo dena dela-
koaz. Gorbata, oro har, klase pardai-
detza batekin harremantzen dugu, kasta politiko jakin batekin, herrita-
rrengandik bereizirik dagoen posi-
zio politiko, ekonomiko eta kultural batekin. Hala, Gipuzkoako ahal-
dun nagusia enpresen nazioartekotza bulkatzeko hitzarmenaren sinadu-
ran halako ehunkiarekin ikusteak zer pentsa eman dit. Izan ere, enpre-
sen nazioartekotzearena alde batean utzita, herritarra eta herrikoia izan
nahi duen gobernu baten aitzindaria Euskal Herrian halako kutsu sinboli-
koa duen ttattarrarekin agertzeak, guttuenik, ez ulertzea eragiten du, eta hortik goiti, norberak dakusakee-
na. Krisiaren gorrienean, langileen eta herri sektoreen kontrako neu-
rriak bat bertzearen gibeletik josten direlarik, klase etsaiaren sinboloekin agertzea nahasgarria da. Eta garbi
dut Gipuzkoa hamaika gauzetan aitzindari izaten ari dela eta babes so-
ziala bermatzeko egiten ari den lana, baina langile klaseak eta herri sekto-
reek bizi duten deskonposizio ideo-
logiko-politikoko garai hauetan gure identitate sozial eta politikoaren aurkaria den klasearen sinboloare-
kin agertzea ez da lagungarria. Batzuen begietara, zentzuzkotasuna eta zentraltasuna, heldutasuna ira-
doki dezake horrek, nolabait, deabru adardun eta buztandunaz harago homologarria den gobernu aurrera-
koia. Alta, hori baino gehiago, inongo legek eta epaik horretarat derri-
gortu gabe herritarren zanpatzailea den klasearen sinboloa dakusat. •